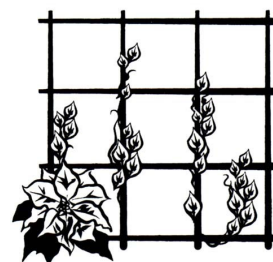

1. neděle adventní C

A ve vás ať Pán rozhojňuje stále víc a víc lásku jednoho k druhému i ke všem lidem. (1 Sol 3,12)

První čtení

Jeremiáš 33,14-16

Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy splním sliby, které jsem dal o Izraelovu a o Judovu domu. V ty dny, za toho času vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, který bude uskutečňovat právo a spravedlnost na zemi. Za těch dnů dojde Juda spásy a Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: "Hospodin je naše spravedlnost."

Druhé čtení

1. Soluňanům 3,12 – 4,2

(Bratři a sestry!) Ať ve vás Pán rozhojňuje stále víc a více lásku jednoho k druhému i ke všem (lidem), jako ji i my (máme) k vám. Ať posilní vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými. Nakonec pak vás, bratři, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši: jak jste se od nás naučili, že máte žít, abyste se líbili Bohu, a jak i žijete, tak ať v tom vynikáte ještě více. Víte přece, které příkazy jsme vám dali z (moci) Pána Ježíše.

Evangelium

Lukáš 21,25-28.34-36

Ježíš řekl svým učedníkům: "Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na (celý) svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení. Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena

nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den (soudu) nezastihl znenadání; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka."

K zamyšlení

Advent – začátek nového církevního roku. Znovu přišel čas zamyslet se nad příchodem, nad návratem Krista. Středem této přípravné doby je Jeho příslib: Přišel na svět, abychom již nikdy nebyli sami a odkázáni sami na sebe. Nikdy nás neopustí, bude u nás do té doby, dokud opět nepřijde ve své slávě na konci věků. Tato myšlenka příchodu, Božího počátku s námi, počátku, který je stále nový, vyjadřuje hlavní myšlenku adventu. Bůh chce s námi lidmi vždy něco začít, chce začít něco nového a to tehdy, když se mu plně odevzdáme. Každý Boží začátek s námi znamená splnění slibu a každý začátek člověka s Bohem znamená poslouchat a přijmout toto přislíbení. To znamená vzájemný živý vztah, dialog, který nikdy nepřestane. Advent nám dává příležitost opět vědomě otevřít oči Božímu láskyplnému vztahu k námi.

Dnešní části Písma poukazují na důležitou zkušenost člověka a její důsledek pro náš vztah k Bohu. Hlavní pojmy dnešního evangelia jsou strach a zděšení, ale zároveň i bdělost, důvěra a spása. Jsou to slova, která vypovídají o skutečnosti, kterou sami znovu a znovu zakoušíme nebo ji toužebně postrádáme. Strach, který se nás zmocňuje, když se nenaplnují hodnoty našeho života, když bolestně prožíváme naší nezralost, zděšení, když hrozí, že síly života a světa nás přemohou – to vše může zvýšit naší ostražitost a povzbudit nás, neboť ve zdánlivé vzdálenosti Boha od nás je blízko jeho spása. Právě advent nás vyzývá k živé odevzdanosti většímu ty, s vědomím vlastní nedokonalosti a ohrožení života, a to vše s důvěrou, že máme možnost dále růst a být stále zralejšími. To je pravá hodnota toho, co nazýváme spásou.

Bůh sám je spravedlnost a jistota, o kterých hovoří první čtení. Strach a zděšení neznamenaají konec, ale jsou předzvěstí spásy a vysvobození, které přislíbil Bůh lidem v každé době. Advent též znamená vydržet napětí, které vzniká, když se odevzdáváme do Božích rukou. Když si uvědomíme, že jsme obklopeni věcmi, které nás zotročují a přinášejí s sebou strach, když se nedokážeme osvobodit od zlých sil, které přivoláváme, pak by pro nás advent mohl znamenat začátek spásonosného procesu – začátek záchrany před hrozbou světa a tím nás přivést ke skutečnosti, ve které je přítomen Bůh. Ke skutečnosti, která je nám přislíbena jako den spásy a která nikdy nepomine. Advent nás posilňuje vzpomínkou na již uskutečněnou spásu v neblahé minulosti a očekáváním přislíbené konečné spásy, která přichází skrze toho, který zůstal uprostřed všeho pomíjejícího věrný a spolehlivý, a který svou láskou všechno snáší, nese a proniká.

"Ne všechny naše touhy plní Bůh, nýbrž všechna svá přislíbení." (Dietrich Bonhoeffer)